

Egy kis nosztalgia „felnőtt fejjel”... ☺

2017. szeptember 8-10.

Rég vártunk már ennyire bentmaradós hétvégét, mint az idei elsőt, ami nem más volt, mint a Mezőberényi nosztalgiatábor. Többek között, mert irtó kíváncsiak voltunk már arra, hogy ki, mennyit változott Pécs óta, illetve megismerjük-e egyáltalán a távoli AJTP-s „sorstársainkat”. Nagyon izgatottan szedelőzködtünk és sorakoztunk fel a buszra, nagyjából „hajnali” 7:15 magasságában. (Nem titkolt örömünk volt azért, hogy lóghattunk egy napot a suliból, már nem azért, mintha nem szeretnénk iskolába járni :D)

Szóval pénteken reggel 7:15-kor útra keltünk. Viszonylag hosszú volt az út, de csodaszép időnk volt, ezer ágról sütött a nap, így vidáman telt az út odáig.

Megérkezésünkkor volt egy kis „holt idő”, amikor is várakoznunk kellett arra, hogy a szállásunkat elfoglalhassuk, illetve a buszunknak sem volt teljesen problémamentes a parkolása, hiszen a viszonylag szűk kapun tolatva kellett az udvarba beállnia, ami pedig egy kisebb fennforgást okozott az utcai forgalomban, de rutinos sofőrünk - aki ezúttal Krisztián bá helyettese volt - ezt is gyorsan kiküszöbölte, úgyhogy szállásunkat rövid várakozás után elfoglalhattuk.

Az ebéd - amit a Berény Szállóban fogyaszthattunk el, illetve minden étkezést - már mindenkinek nagyon jól esett természetesen, majd miután jóllaktunk, az ebéd utáni röpke sziesztát a nosztalgiatábor megnyitója követte a kollégium aulájában. Itt már ugyancsak

fokozott izgalom volt mindenkiben, hiszen itt volt az első olyan alkalom, amikor a tábor résztvevői, osztályainak jelentős hányada találkozhatott egymással, összemosolyoghattunk az „újra együtt” mosolyainkkal ☺ .

Ezután rövid városnézés, vagyis hely- és épületbejárás következett a helyi pedagógusok és diákok kíséretében. A cél információszerzés volt, a vasárnapi tornatermi

vetélkedőfeladatok egyikéhez, a kvízhez.

Majd a szállásra visszaérve vacsi, vacsi után pedig következtek „Az Arany nálunk” címmel az

osztályok prezentációinak, bemutatkozó műsorainak 1. fordulója. Aznap az osztályok egyik

fele, szombat este pedig a másik fele szerepelt. Mi szombat estére lettünk beosztva, így még nem volt akkora az

izgalmunk, illetve még gyakorolhattunk is aznap és másnap reggel. Sok időnk mondjuk nem volt, hiszen a szervezők igyekeztek nekünk jobbnál jobb programokat összeállítani, hogy minél élménydúsabban telhessen ez a hétvége. A műsorok végén az est, illetve mondhatni az egész hétvége - számunkra - talán legjobban várt programja, a tábortűz a kollégium udvarán és az ezt követő diszkó a koli aulájában.

Hát azt hiszem sikerült még kibulizni, kitáncolni a maradék energiánkat. ☺

Szombat reggeli, utána közös kirándulás Nagyszalontára. Az összes résztvevő osztályt összesen 2 turnusban indították, mi a másodikkal utaztunk. Jött velünk egy kísérő tanár, aki tulajdonképpen az intézmény igazgatónője volt, ő kalauzolt minket néhány helyi diákjukkal együtt Nagyszalontán.

Elsőként a szoborparkot látogattuk meg, ahol kollektív koszorúzás volt a program, aminek során minden osztály ünnepélyesen elhelyezte Arany János szobra lábánál a saját koszorúját, 2 helyi diáklány szavalatainak kíséretében. Városi sétánk során elsétáltunk és kis időre megálltunk a Kossuth szobránál is, majd ellátogattunk az Arany- emlékmúzeumba és szülőházába, ahol hajdanán

gyerekeskedett. Nagy élmény volt, programunk névadójának életébe egy röpke időre bepillantani.

Ezután újra vissza Berénybe, ahol ebéd után különböző sportvetélkedőkön vehettünk részt (illetve mindenkinek választani kellett egyet kedve szerint). Volt zumba, kosár, lehetett számháborúzni, stb. Mi természetesen zumbázni mentünk a lányok nagy részével. ☺

Ismételten jól esett a vacsora a sok-sok mozgás után, amit ezúttal kint a szabadban, a kollégium udvarán fogyasztottunk el.

Eztán következett az osztályok bemutatkozásának 2. fordulója, vagyis a mi produkciónk is. ☺ Még az előadás előtt el tudunk vonulni a lányok egyik szobájába és gyakorolni kicsit. Zita tanárnő is beállt az koreográfiába velünk a Cup-song és a tánc 1. felébe, nagyon sokat nevettünk a próbák

során :D . A prezink és a műsor jól sikerült, hatalmas tapsot kaptunk ☺ .

A nap utolsó programja az éjszakai túra volt, aminek során többen egy kicsit megfáztunk, hiszen volt a feladatok között 1-2, magunkról ruhadarabokat, pulcsikat, hűvös volt. De természetesen ezt is

Jót aludtunk aznap éjjel is. ☺

A vasárnapi napra valójában már csak maradt, - a reggelink, valamint az szobák átadása után - ami ugyanakkor legmulattatóbb volt egyben. Sokféle megoldanunk, osztálycsapatainkkal, elméleti, gyakorlati, versmondós, színjátszós, kinti szaladgálós és benti lufieregetős. ☺

egyetlen programunk ágyneműk leadása, a legkomplexebb és feladatot kellett összedolgozva. Volt

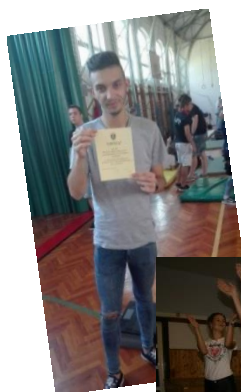
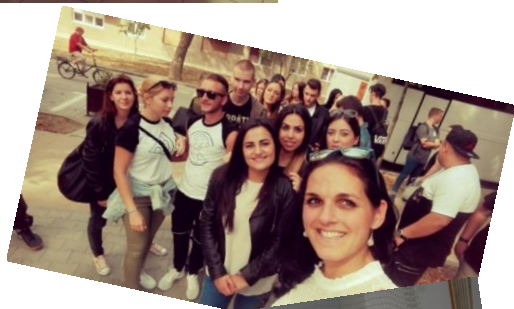
És volt egy különösen vicces, amikor osztályonként 1 fiút kellett menyasszonynak beöltöztetni.

Jencire esett a választásunk, közös megegyezéssel. Nem volt ellenvetése. Gyönyörű menyasszony lett belőle ☺ , amit a fényképek nagyszerűen illusztrálnak! ☺ Ezt Zita tanárnő - a temérdek fotó mellett - egy remek videóval is dokumentálta .

Végül kaptunk még egy kiadós ebédet és szomorúan búcsút intettünk Mezőberénynek.

Hazaérve mindenki fel volt még dobódva, nyüzsögtek bennünk a hétvége élményei. Ugyanakkor azért el is fáradtunk, úgyhogy egy jó kis vacsora után mindenki villámgyorsan elaludt.

Valóban olyan fantasztikus és kihagyhatatlan élmény ez a Mezőberényi nosztalgiatábor, mint ahogyan arról „elődeink” meséltek.

Parádi Bettina
12T/I osztályos
tanuló

